

Sygn. akt IV P 17/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Justyna Kurzynowska-Lubecka

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2015r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. T.**

przeciwko **syndykowi masy upadłości - K.U.K. (...) + H. + B. + (...) sp. z o.o. w O.**

o wydanie świadectwa pracy i odszkodowanie za nie wydanie w terminie świadectwa pracy

1. Uchyla wyrok zaoczny wydany w dniu 20.05.2014r i powództwo o wydanie świadectwa pracy oddala.
2. Umarza postępowanie w zakresie odszkodowania za nie wydanie w terminie świadectwa pracy.
3. Odstępuje od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV P 17/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 31 stycznia 2014r. powód **J. T.** – po ostatecznym sprecyzowaniu strony pozwanej - wnosił o zobowiązanie pozwanego **K.U.K. – E..F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Sp. z o.o. w O.** do wydania mu świadectwa pracy oraz zasądzenia odszkodowania w wysokości 3000 zł z tytułu szkody za odmowę wydania świadectwa pracy i zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazywał powód, że na skutek powtarzającego się uchylania od terminowego wypłacania wynagrodzenia za pracę złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę. Nie otrzymał jednak świadectwa pracy a pragnie zarejestrować się jako osoba poszukująca pracy. Kwota zaś odszkodowania równa jest okresowi za jaki powód pozbawiony został świadczeń z Urzędu Pracy.

Wyrokiem zaocznym z dnia 20 maja 2014r. żądanie powoda Sąd uwzględnił i orzekł zgodnie z nim nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

W dniu 10 kwietnia 2015r. wpłynęło pismo sporządzone przez pełnomocnika Syndyka Masy Upadłości K.U.K. – E.F.I. (...) + H. + B. + (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w O. zawierające skargę o wznowienie postępowania, które to zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 2015r. potraktowane zostało jako sprzeciw od wydanego w dniu 20 maja 2014r. wyroku zaocznego.

W piśmie tym pełnomocnik wniósł, iż wnosi o uchylenie wydanego wyroku zaocznego oraz o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami postępowania.

Podnosił, iż z wiedzy syndyka i posiadanych dokumentów nie wynika aby powód kiedykolwiek był zatrudniony w pozwanej spółce.

Dalej pozwany wskazał, iż pozwana spółka przed ogłoszeniem upadłości świadczyła na rzecz różnych podmiotów usługi polegające na tym, że „przejmowała” od nich pracowników i „wynajmowała” ich poprzedniemu pracodawcy za cenę niższą niż faktyczne koszty pracy. Jednakże czynności pozwanej, jak i pracowników oraz ich poprzednich pracodawców, polegające na „przejmowaniu pracowników” przez pozwaną były czynnościami pozornymi i nieważnymi. Pozwana nigdy bowiem nie stała się pracodawcą wobec rzekomych pracowników, których miała „przejść” w trybie art.23¹ kp od poprzedniego pracodawcy, gdyż nigdy nie doszło do przejścia zakładu pracy lub jego części na pozwaną od innego podmiotu. Pracownicy nadal wykonywali wciąż te same czynności, podporządkują się poleceniom wciąż tego samego pracodawcy, wykorzystując jego środki pracy, niekiedy pobierając nawet od niego wynagrodzenie. Nowy rzekomy pracodawca tj. pozwana nie wykonywał na rzecz dawnego pracodawcy, jako zleceniodawcy, żadnych usług. Także ewentualne umowy o pracę zawierane przez poszczególnych pracowników bezpośrednio z pozwaną były pozorne, nieważne lub przynajmniej nie wykonywane gdyż pracownicy ci nigdy nie świadczyli żadnej pracy na rzecz pozwanej. Pracownicy ciągle i nieprzerwanie wykonywali prace na rzecz swego dawnego pracodawcy, pod jego kierunkiem, w jego zakładzie pracy.

Pozwany nadto zaznaczył, iż powoda nie można traktować jako pracownika tymczasowego pozwanej w rozumieniu ustawy z dnia 9 lipca 2003r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, powód nie wykonywał bowiem pracy tymczasowej, świadczył prace na rzecz swego rzeczywistego pracodawcy wykonując wciąż te same czynności na tym samym stanowisku, w sposób ciągły, stały.

Zatrudnienie zatem powoda u pozwanego było pozorne a celem takiej konstrukcji było unikanie przez rzeczywistego pracodawcę opłacania ciężarów finansowych związanych z zatrudnieniem pracowników (podatku dochodowego i składek na ZUS). Powoda nie łączył z pozwaną stosunek pracy, nie wypełnione zostały bowiem przesłanki opisane w art.22§1kp. Taki stosunek pracy istniał między powodem a jego rzeczywistym pracodawcą, nawet jeśli nie było między nimi oficjalnie zawartej umowy o pracę.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 97§2 kp, w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy.

To zatem wyłącznie pracodawca ma obowiązek wydania pracownikowi świadectwo pracy po zakończeniu stosunku pracy i to on jedynie może być zobowiązany przez Sąd do tej czynności.

Mając na uwadze powyższe, na wstępie należy wskazać, iż brak jest podstaw aby uznać, iż powód był pracownikiem pozwanej spółki czyli aby to pozwana była pracodawcą powoda.

Wbrew twierdzeniom powoda, żaden dokument nie potwierdza tego faktu.

Powód podawał na rozprawie, iż pracę rozpoczął w O. i w dniu 1 czerwca 2010r. zatrudnił się w spółce (...) Sp. z o.o. jako pracownik fizyczny do obróbki drewna.

/dowód: umowa o prace k. 2/

Kolejna umowa zawarta została między powodem a podmiotem o nazwie – (...)U.K. (...) Logistyk Handel GmbH we W. w dniu 1 września 2010r. a następnie w dniu 30 listopada 2010r. już na czas nieokreślony.

/dowód: umowy – k. 5,6/

Z ostatniej umowy wynika, że ostatnim pracodawcą zatrudniającym powoda jest K.U.K. (...) + Handel GmbH z siedzibą we W. ul. (...). Na podstawie tej umowy powód zatrudniony został na czas nieokreślony jako ostrzarz w pełnym wymiarze czasu pracy a miejscem wykonywania pracy była K..

Do tego to podmiotu powód zwrócił się z pismem o rozwiązanie umowy opatrzonym datą 15 października 2013r.

/dowód: kopia pisma k. 23/

Nie ma zatem, w tej sytuacji, żadnego dowodu, który potwierdzałby zatrudnienie powoda w pozwanej spółce. Sam powód przyznał, iż nie otrzymał żadnego pisma o przejęciu go przez pozwaną spółkę i takich informacji nie miał aż do ostatniego dnia pracy w K.. Dopiero już w trakcie niniejszego postępowania dowiedział się o istnieniu pozwanej spółki o podobnej nazwie więc to zdecydowało, iż wskazał ten podmiot jako pozwanego.

Żądanie zatem powoda aby to pozwaną spółkę zobowiązać do wydania mu świadectwa pracy nie może być skuteczne.

W tej sytuacji podzielić należało jako uzasadnione argumenty podnoszone przez pozwanego kwestionujące fakt zatrudnienia powoda u pozwanej.

Z tego to powodu powództwo wobec K.U.K. – E..F.I. I. Logistyk + Handel + B. + (...) Sp. z o.o. w O. w zakresie żądania wydania świadectwa pracy należało oddalić a wydany w dniu 20 maja 2014r. wyrok zaoczny uchylić.

Wobec cofnięcia przez powoda na rozprawie w dniu 6 sierpnia 2015r. wraz ze zrzeczeniem się roszczenia żądania o zasądzenie odszkodowanie, postępowanie w tym zakresie należało umorzyć.

Jednocześnie, na podstawie art.102 kpc, Sąd odstąpił od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego uznając, iż byłoby to dla niego zbyt dotkliwe.